

kvasen sætter Yngelen ud, maa den leve under det Lands Love, hvor den nu er flyttet hen fra Tyborøn, og naar den har naaet den Størrelse, som Fiskeriloven og Vedtægten paa det vedkommende Sted fastsætte, er den brugelig Nyttfisk, og saa skal den kunne fanges. Naar den er fanget, kan man atter gaa ud og hente ny Yngel og sætte ud, saa at der er noget for Efterslægten. Det andet giver Anledning til dels vilkaarlige, dels uensartede Bestemmelser og i alle Tilfælde til hemmende Baand, som slet ikke ere nødvendige for Økonomien.

Hvad Lovforslagets sidste Stykke, Bestemmelsen om Statistikken, angaar, kan jeg kun sige, at det har jeg ikke noget imod. Det var morsomt, om de danske Fiskere kunde lære at lave Statistik, hvorved Videnskabsmændene og Lovgiverne kunde lære en hel Mængde til Tilvebringelse af en virkelig rationel Fiskerilovgivning. Men vi vide jo fra Behandlingen af Skattelovene, at det er allerede vanskeligt at faa en Mand til at opgive i Kroner og Øre, hvad han har i Indtægt, og endnu vanskeligere er det at faa en Fisker til oprigtigt at skrifte, hvor mange og hvad Slags Fisk der er gaaet i hans Garn og derfra i hans Hyttefad. Det er noget, den ene Fisker ikke holder af, at den anden Fisker skal faa at vide, og det er ret forstaaeligt. En Bonde kan maaske krympe sig noget ved at rykke ud med, hvor mange blanke Sølvkroner han kan tjene om Aaret, men vi kunne dog sige, at han ikke har nogen virkelig rationel Grund til at fortie det, undtagen maaske den, at han derved bliver sat noget lavere i Skat. Fiskeren derimod har i Virkeligheden en anden Grund, nemlig den, at alle hans Konkurrenter vide ganske bestemt, hvor han har fanget sin Fisk. Bonden fanger sit paa sin egen Jord, og Jorden gaar ikke fra ham, men Havet er Genstand for almindelig Konkurrence. Naar en Mand har fundet et godt Fiskested, og det rygtes, at der har han faaet sin Kvase fyldt i saa og saa kort Tid, kan man være vis paa, at hurtige som Havets Maager ville hans Konkurrenter samles der og skrabe rent paa samme Sted. I andre Lande, hvor der ere store Fiskevær, hvor Baadene samles i tusindvis, vide vi, at naar nogen finder en enkelt gunstig Fiskeplads, som ikke har været benyttet før, søger han saa vidt muligt at bevare det som en Hemmelighed, ligesom en Mand, der har fundet en Guld-aare, nødig vil røbe, hvor den findes i Bjerget, thi han vil helst være ene om at

udnytte den. Jeg tror altsaa ikke meget paa, at vi faa en rationel Fiskeristatistik, men kunde vi faa det, vilde den have en meget stor Betydning, og jo mere vi kunne faa af den Slags, des bedre.

Angaaende det sidste Komma i Lovforslaget, at Landbrugsministeren ogsaa skal sørge for særlige Kontrolbestemmelser for dette Fiskeri, kan jeg henholde mig til, hvad jeg sagde før: Lad Kontrollen være ens overalt, lad os sørge for, at Fiskerne respektere den Lov, der er given, og lad Loven saa vidt muligt være ens for alle Farvande, i alt Fald for alle nærliggende Farvande, lad os ikke faa specielle Kontrolbestemmelser for den Fisker, der drister sig til at fange nogen af de statspensionerede Fisk fremfor de Fiskere, der søge de Fisk, som af Naturens Haand ere anbragte i det vedkommende Farvand.

Der kunde ud af dette Lovforslag laves noget, som jeg vilde finde aldeles udmærket, og som kunde være en Norm for aarlige Revisionsbestræbelser, men lad os ikke begynde med at indføre i Loven alle disse Indskrænkninger, som ere ganske unødvendige, maaske saa unødvendige, at de endog ville tvinge Fiskerne til at overtræde dem, hvis de skulle have nogen Gavn af Indplantningsforsøgene. Vi kunne dog blive enige om, at det er ikke alene for at lave Statistik og gøre Eksperimenter, at vi gøre dette her, men det er ogsaa for at berede vore Fiskere gode Erhvervsvilkaar. Mine bedste Ønsker følge den Bestræbelse, der har givet sig Udtryk i denne Lov, kun vil jeg bede det høje Ting — der er nemlig Tid dertil — om at gøre Loven noget bedre, end den er i Øjeblikket.

Svendsen: Alle de Talere, der hidtil have haft Ordet om den foreliggende Sag, have været enige om — og det kan jeg give min Tilslutning —, at det er en attraaværdig Bestræbelse at søge at formere Fiskebestanden saa meget som muligt i de Farvande, her er Tale om. Alle have derfor ogsaa været glade ved, at vi faa en større Sum at benytte i dette Øjemed, idet jeg er overbevist om, at den vil komme igen med gode Renter. Men der har ogsaa været Enstemmighed blandt alle de Talere, der hidtil have talt, om, at den Myndighed, der indeholdes i Lovforslagets Bestemmelser, og som lægges i den højtærede Landbrugsministers Haand overfor Fiskeriet i disse Vand, er for stor. Jeg mener, vi her kunne se bort fra Tillid eller Mistillid til den